

Praxis 2023

Verpleegkundig Specialist Geestelijke Gezondheidszorg

DE INTERNE WORSTELING

Eliza Klein

ELIZA KLEIN (32) Eliza is begonnen als verpleegkundige in 2010 bij Palier, de forensisch tak van de Parnassia Groep die is overgegaan in Fivoor. Daarnaast was zij een aantal jaren actief betrokken bij de Verpleegkundig Advies Raad van de Parnassia Groep en later binnen Fivoor. Eliza startte met de opleiding tot verpleegkundig specialist in 2020.

Eliza heeft de opleiding bij de Parnassia Groep gevolgd. Het eerste praktijkleerjaar heeft zij bij team OGCZ in Den Haag gewerkt. Het tweede praktijkleerjaar bij ambulante team voor Jongvolwassen. Als laatste op een klinische afdeling voor jeugd bij Brijder verslavingszorg. Daarnaast heeft zij zes weken een internationale stage gevolgd bij een verslavingskliniek in Zuid-Afrika. De opleiding heeft voor Eliza veel kennis en ervaring opgeleverd, onder andere het werken met jongeren en het systemische werken. Het onderzoek en de resultaten waren zowel leerzaam als belangrijk over wat het betrekken van ouders en/of naasten oplevert in de behandeling van suicidaliteit. Mogelijk krijgt het onderzoek een vervolg binnen de Parnassia Groep. Na de opleiding keert zij terug bij Fivoor en gaat zij werken als Verpleegkundige Specialist ggz bij het Forensisch Ambulant Centrum Leiden. De opgedane kennis en ervaringen gaat zij meenemen en overdragen in het forensische werkveld.

'De interne worsteling'

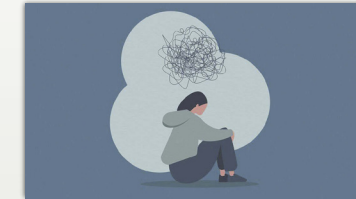
Een kwalitatief onderzoek naar de beleving van jongeren die geworsteld hebben met suicidale gedachten en de betrokkenheid van ouders tijdens het suicidale proces en de behandeling.

Aanleiding onderzoek

- Suïcidale gedachten bij jongeren tussen de 13 en 23 jaar komen voor bij 12.1 tot 33 procent.
- Afwijzende reacties van ouders op de suicidale gedachten kunnen ertoe leiden dat jongeren zich meer afsluiten.
- Er ontbreken handvatten voor hulpverleners hoe de ouders betrokken kunnen worden bij de behandeling van suicidaliteit.
- Wat de beleving van de jongeren is wanneer de ouders betrokken worden bij de behandeling van suicidaliteit is nog onbekend.

Doel

- De beleving in kaart brengen van jongeren die geworsteld hebben met suicidale gedachten, wat de betrokkenheid van ouders oplevert op het suicidale proces en tijdens de behandeling

Methode

- Een kwalitatieve, thematische analyse
- 7 respondenten.
- Doelgerichte steekproef

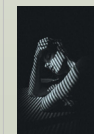

Conclusie

- Ouders betrekken bij de behandeling draagt niet altijd bij aan een verbetering van de suicidale gedachten onder jongeren.
- Zij voelen zich onvoldoende gezien en gehoord in hun interne worsteling door hun ouders.
- Het resultaat hiervan is dat zij zich meer afsluiten en ouders niet meer willen betrekken tijdens de behandeling.
- Behoeft aan begrip en erkenning van hun ouders.

Resultaten

"Ze tonen gewoon heel weinig begrip. Ze begrijpen het oprecht niet. Dat is ook logisch want ze hebben het zelf niet meegemaakt, dus dan is het altijd moeilijk om te begrijpen van waarom zou je dood willen. Dus mijn moeder die raakt gelijk volledig in paniek. Die komt op het randje dat ze zelf opgenomen moest worden en mijn vader is eigenlijk heel erg van maakt niet zoveel uit, het zal allemaal wel."

Emotie en gevoel

De stap om aan hun ouders te vertellen dat zij kampten met suicidale gedachten werd groter door schaamte en schuldgevoelens. Alle participanten gaven aan zich aanvankelijk onbegrepen te voelen door hun ouders.

Interne worsteling

"Er was een keer een gesprek met een huisarts-therapeut. Zij zei: als dat gebeurt, dan moet je het tegen je ouders zeggen: het gaat nu niet over jullie, het gaat nu over mij."

Externe beïnvloeding op interne worsteling

Alle participanten gaven aan dat zij in meer of mindere mate het gevoel hadden een last te zijn voor hun ouders. De drempel om hulp te vragen voor hun problemen werd hierdoor hoger. De hulpverlener die geen kant koos in de gesprekken was helpend. Deze participanten durfden zich meer te uiten en er kwam soms meer onderling begrip, waardoor zij zich meer gezien en gehoord voelden in hun interne worsteling.

"Ergens zou ik het heel fijn vinden als mijn ouders erbij betrokken zijn, maar ik weet ook dat het gewoon niet haalbaar is voor mezelf en voor mijn ouders. Ondanks dat mijn ouders het heel graag zouden willen, maar ik denk dat ik mezelf daar te veel mee kwets, dus dat ik het uiteindelijk wel beter is als het niet zo is"

Afstand nemen van ouders

De mogelijke consequenties van het bespreekbaar maken van hun interne worsteling, leiden ertoe dat zij terughoudend zijn om hun ouders te betrekken bij de behandeling, ondanks dat zij behoefte hebben aan meer erkenning van hun ouders.

